

Con Xin Ngợi Khen CHA, Vì CHA Đã Mặc Khải Cho Những Kẻ Bé Mọn

Từ 30 năm qua tại thành phố **Blanc** trong vùng **Indre** ở miền Trung nước Pháp có Cộng Đoàn **Các Tiểu Muội Môn Đệ Chiên THIÊN CHÚA** quy tụ các **nữ tu bị hiệu chứng down-khờ** cùng với các nữ tu khoẻ mạnh.

Được Giáo Hội công nhận, Cộng Đoàn trở thành một dấu chỉ cho sự phân định ơn gọi nơi một người bị khuyết tật tâm thần. Xin nhường lời cho Mẹ Line Bê Trên Cộng Đoàn và Cha Jean Pateau, Viện Phụ Đan Viện Biển-Đức Đức Bà ở Fontgombault, Linh Mục trợ giúp thiêng liêng cho Cộng Đoàn.

Trước hết Mẹ Line giải thích lý do thành hình Cộng Đoàn Tiểu Muội Môn Đệ Chiên THIÊN CHÚA.

Tất cả khởi đầu với cuộc gặp gỡ thiếu nữ Véronique mắc chứng down-khờ. Với tư cách giáo lý viên, tôi có nhiều tiếp xúc với người khuyết tật nên cảm thấy mình được kêu gọi dâng hiến cuộc đời để phục vụ các anh chị em bé nhỏ yếu ớt. Vì thế khi trông thấy Véronique tôi bỗng như nhận được một luồng ánh sáng:

- Véronique có ơn gọi đời sống thánh hiến!

Cùng với một nữ tu khác, chúng tôi thuê một căn nhà nhỏ nơi một thành phố ở vùng Touraine để thành lập một Cộng Đoàn hầu cho phép Véronique có thể thực hiện ơn gọi tu dòng của mình. Cuộc sống ban đầu rất thô sơ nghèo nàn. Thế rồi theo dòng thời gian nữ tu Véronique lôi kéo những thiếu nữ khác cùng mắc chứng down-khờ. Cộng Đoàn phát triển nên chúng tôi thay đổi chỗ ở chuyển đến sống tại Blanc.

Cha Jean Pateau tiếp lời Mẹ Line. Cần có một nhân quan Đức Tin vững chắc mới có thể thành lập một Cộng Đoàn như thế. Bởi vì, về phương diện nhân trần, người ta tự hỏi làm thế nào để Cộng Đoàn có thể tiếp tục, và một cách cụ thể, người ta nhận thấy chính THIÊN CHÚA làm cho Cộng Đoàn sống. Vậy thì, chỉ cần chúng ta làm một bước trong Đức Tin và THIÊN CHÚA cho chúng ta tiếp tục tiến bước.

Trong việc phân định ơn gọi tu dòng đối với một thiếu nữ mắc hiệu chứng down-khờ cần luôn luôn ghi nhớ rằng chính THIÊN CHÚA xây Đan Viện và thành lập Cộng Đoàn. Kể từ lúc Chúa có một dự án ơn gọi trên một linh hồn, Chúa sẽ xếp đặt mọi sự để cho dự án đi đến chỗ thực hiện. Và bề trên cộng đoàn là tôi tớ cho dự án của Chúa trên một người. Bề trên chỉ đơn giản là người phân định đâu là thánh ý THIÊN CHÚA. Về phía THIÊN CHÚA, các linh hồn là các linh hồn. Không có một bên là linh hồn của kẻ lành mạnh và bên kia là linh hồn của người khuyết tật.

Mẹ Bề Trên Line. Mọi ơn gọi đều giống nhau. Chỉ cần quan sát một người xem họ có phát triển, có lớn lên trong Cộng Đoàn và có cảm thấy hạnh phúc không, là đủ. Gần như việc phân định ơn gọi nơi một người mắc chứng down-khờ rất dễ dàng, bởi vì, nơi người này, không có gì là dấu điểm là che đậy, nhưng tất cả đều được phơi bày ra ánh sáng. Và người bị bệnh khờ sẽ tỏ ra thoải mái hạnh phúc nếu Cộng Đoàn đúng là môi trường sống của mình! Những người mắc hiệu chứng down-khờ thường có nhiều trực giác. Chẳng hạn chúng tôi có một nữ tu "hơi hơi" bị khuyết tật tâm thần nhưng không mắc chứng down-khờ. Sau thời gian 5 năm sống trong Cộng Đoàn, Chị bỏ về vì thấy nơi đây không thích hợp với Chị. Nhưng với Chị này, việc phân định ơn gọi trở nên khó khăn hơn, bởi vì nơi Chị, thường bị che đậy chứ không rõ ràng.

Cha Jean Pateau. Khuyết tật tâm thần không ngăn trở cho cuộc sống thiêng liêng và chiêm niệm. Nơi Đan Viện chúng tôi có một tu huynh luôn có nụ cười trên môi. Trong một Cộng Đoàn thì thật là điều khích lệ và đẹp khi gặp một tu huynh luôn tươi cười. Điều này nhắc nhở chúng tôi phải sống đơn sơ. Qua cuộc sống và qua mối liên hệ thân tình với THIÊN CHÚA, Các Tiểu Muội cũng dạy chúng tôi bài học đơn sơ. Và đây là điểm chính yếu trong cuộc sống chiêm niệm và thiêng liêng. Cũng thế khi nghe các Tiểu Muội hát, chúng tôi không chờ đợi những cung điệu tuyệt hảo, nhưng thật là đẹp, bởi vì người ta cảm nhận lời cầu nguyện nằm trong các bài hát. Các Tiểu Muội chỉ nhắm đến điều chính yếu. Mối liên hệ của chúng ta với THIÊN CHÚA có lẽ cũng nên đi theo chiều hướng đơn sơ này.

Mẹ Bề Trên Line. Khi tham dự Thánh Lễ tôi thường cảm động khi nghe Tiểu Muội Géraldine đọc: "Lạy Đức Chúa GIÊSU xin chữa lành Géraldine" thay vì đọc: "Lạy Chúa, con chẳng đáng Chúa ngự vào nhà con, nhưng xin Chúa phán một lời, thì linh hồn con sẽ lành mạnh". Về

phương diện thiêng liêng, Các Tiểu Muội Môn Đệ Chiên THIÊN CHÚA không bị khuyết tật. Và một Cộng Đoàn giống như Cộng Đoàn chúng tôi đây là điều nhắc mọi người nhớ rằng:

- THIÊN CHÚA chọn và tác động trên những tâm lòng bé nhỏ nghèo nàn.

... Vào lúc ấy, Đức Chúa GIÊSU cất tiếng nói: "Lạy CHA là Chúa Tể trời đất, Con xin ngợi khen CHA, vì CHA đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy CHA, vì đó là điều đẹp ý CHA .. CHA Thầy đã giao phó mọi sự cho Thầy. Và không ai biết rõ Người Con, trừ CHÚA CHA; cũng như không ai biết rõ CHÚA CHA, trừ Người Con và kẻ mà Người Con muốn mặc khải cho .. Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Thầy, Thầy sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của Thầy, và hãy học với Thầy, vì Thầy có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách Thầy êm ái, và gánh Thầy nhẹ nhàng" (Mattheo 11.25-30).

("OMBRES & lumière", Revue Chrétienne Des Personnes Malades Et Handicapées, De Leurs Familles Et Amis, No 205, Mai-Juin 2015, trang 26-28).

Sr Jean Berchmans Minh Nguyệt